

70

கடவுள் துணை.

மாமன்றி

சபாபதி முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

பாரதக்கீட்டியம்.

இஃது

சென்னைப் புரகை

இந்துமத பாலகா தநம பாடசாலைச் சீறும்யர்களுக்காக,

சை பாடசாலையின் பரிபாலகர்

நெ. முனிசாமிமுதலியாரவர்களால்

தமது

கணேச அச்சியந்திர சாலையிற்

திப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

1913.

0-, 1MSB2, B

N13

139943

கடவுள் துணை.

மாமண்டீர்

சபாபதி முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

பாரதக் கட்டியம்.

இஃது

சென்னைப் புரசை

இந்துமத பால்கா தரும பாடசாலைச் சிறுமியர்களுக்காக,

செ பாடசாலையின் பரிபாலகர்

நெ. முனிசாய்முதலியாரவர்களால்

தமது

ஸ்ரீ கணேச அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

1913.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Second line of handwritten text, appearing as a paragraph or section.

Third line of handwritten text, possibly a sub-section or continuation.

Fourth line of handwritten text, continuing the content.

Fifth line of handwritten text, appearing as a distinct section.

Sixth line of handwritten text, continuing the content.

Seventh line of handwritten text, possibly a sub-section.

Eighth line of handwritten text, appearing as a paragraph.

கடவுள் துணை.

பாரதக் கட்டியம்.

சேந்தோடை நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

சீரணியுமேருகிரி செப்பேடதாகவே

சித்திக்கணைசர்முன்பு

செப்பரியபாரத மெழிதிவைத்தனர்திவ்ய

திருவடிகளைத் துதித்து

வாரணியுமங்கைபங் காளனூர்பொன்னடியை

மறவாமலேமதித்து

வயல்குழ்பெரும்பேடு வாழ்தியாக ராயவு

பாத்யாயர்கழல்பணிந்து

மதுரமொழிபுலவரடி மறவாமனூடோறும்

வணங்குமொருசிறுபாலகன்

மாமண்டீர்வேங்கடா சலமுதலிமைந்தனென

வருசபாபதியெனக்கே

நிதவரமளித்துகல் பாடநாவிற்குடி

நீங்காதிருப்பவாணி

பாரதக்கட்டியம்

நின்பாததாமரைக் கன்பொனுன்னையே
 நிதநினைந்தேத்தல்செய்வேன்
 வேதமொருநான்கையுஞ் சிக்கறுத்தேரணந்த
 வியாசமுனியின்றெடுத்த
 வினையனாமந்தகன் பாண்டமகாராஜனெடு
 விதூரனெனமூவரசராம்
 பூதலம்புகழ்பாண்டு புத்திரர்களைவராம்
 பொறாமையுளகுருடனுக்குப்
 பிள்ளையொருநூறுபேர் பொல்லாதகாதகாள்
 பூமிமுழுதரசளிக்க
 ஆசைகொண்டனுதினஞ் சகுனியோடுறவாடி
 யவன்சொல் தூர்ப்புத்திகேட்டு
 ஜவரையுமூரைவிட் டகலவேசெய்வதற்
 காலோசித்தன்றுதானே
 தேசதுரைமன்னவர் களிக்கசிப்பியர்களாற்
 செய்தனர்சபாமண்டபம்
 சிங்காரமாய்வந்து பார்க்கலாமென்றொரு
 திருமுகச்செந்திரிக்கை
 அந்தகன்சொற்படிக்கருணைகனெழுதின
 னதனைவிதூரன்கொண்டிபோய்

அன்புடன் நமையனருட் பாலர்கைதந்தவ
 னெழுதுமுழுசூதிதென்றார்
 வந்தவர்கள் சொன்ன சொற் கேட்டுவந்தேறியே
 வரச்சொன்ன பிதுர்வாக்கியம்
 மறுக்கவேயாகாது வாருமென்றவருடன்
 வந்தார்முன்னந்தநாட்டில்
 மனதுக்குள் கபடமா யுறவாடிபாண்டவரை
 மைந்தன் சபைக்கனுப்ப
 மனமகிழ்ந்தைவரும் வஞ்சகன் சபைதனில்
 வந்துபின் துரியோதனன்
 தனதாகத்தருமரைத் தழுவினான் சகுனியும்
 தான் மகிழ்ந்தே துரைப்பான்
 தருமபுத்திரரேரின் றம்பிமார் நூற்றுவர்
 தாமுமாய்க்கொலுவிருந்து
 சபாசிந்தசபைதனில் வீண்பொழுதுபோக்கவுந்
 தகுமோவென்னுசைமருகா
 சந்தோஷமாகவே சூதாடுவோங்கால
 தாமசமிதாகாதென
 உபாயமாய்த்தருமருக் கிதமானமொழியுணாத்
 தோராட்டமாடுமென்றான்

உத்தமர்களுக்குதாட வொப்பார்களுலகத்தி
 லோகோவிதாகாவென
 ஒருமைப்படுத்தியே முதலாட்டமாடியவர்
 முத்தாரமுங்கெலித்து
 ஊர்பதிபண்டிபண் டாரமுதல்யாவையு
 முபாயமாய்த்தான்கெலித்து
 தருமரொடுதம்பியர்க டமக்கடிமையாகவே
 தாஷ்டிகமாய்க்கெலித்து
 தார்குழலிதிரொளபதை தன்னைக்கெலித்தந்த
 தையலைக்கொடுவாவென
 தம்பிதுற்சாதனை யேவினுவனுமொரு
 தாண்டிலேயோடிவந்து
 சற்றுமேநெஞ்சிரங் காமல்பாஞ்சாலியை
 சபைதனிற் கொண்டு வந்தான்
 வம்பனுந்தம்பிமேல் மகிழ்ந்தந்தசபைதனில்
 மானமில்லாமலேகி
 மாதுதிரொளபதையினது வஸ்திரங்களை யவே
 வணங்காதமுடிமன்னவன்
 வாக்குதந்தானந்த வாக்குதவறாமலே
 மாபாவிதுற்சாதனன்

மண்ணென்றும்விண்ணென்றும்பாராமல்திரௌபதியின்
 வஸ்திரங்கலையலுற்றான்
 யோக்கியன்விகர்னனொடு விதுரமகாராஜனு
 மொருமையாய்ச்சபையைநோக்கி
 உமக்கெலாமனைவியர்க ளில்லையோவாய்பெற்று
 மூமைபோலிருப்பதுண்டோ
 அந்தணர்கள்மந்திரி பிரதானிசேனாபதி
 அகண்டமண்டலமதிபரும்
 ஆந்திரர்கர்ணாடர் சிங்களர்மாகதர்
 அவந்தியர்குருகுநாடர்
 சிந்துபதிகொங்கணர் வங்காளர்பப்பரர்
 சிறந்ததேசாதிபதிகள்
 சீர்பெற்றகூச்சரர் லாடர்மலையாளர்
 சிறந்ததேசாதிபதிகள்
 மகுடமொடுமகுடமுடி யடிபடத்தளதளென
 வணிமணிகள்பளபளெனவே
 மனுந்திதுரோணரொடு கிருபன்ஸ்வத்தாமன்
 மாநூலறிந்தபேர்கள்
 புகழுந்துரியோதனன் பொல்லாங்கு செய்வது
 பொருந்துமோவுமக்கிதென்பார்

பூமியரசாளுமுடி வேந்தனார்க்கஞ்சிவாய்
 பொத்திகைகட்டினீரேம்
 பூவைதிரௌபதையாதி மூலமேஅரிஅரி
 புவிமுழுதளந்தமாயா
 பொங்கரவின்மேற்பள்ளி கொண்டவாபூரண
 புருடோத்தமாமாயவா
 யாவருமுனதன்பர் யானுமுன்னடிமையென்
 னபிமானங்காக்கவேண்டும்
 அச்சதாபச்சைமா லையனே அரிஅரி
 ஆழ்கடலில்சயனித்தவா
 கோவர்த்தனகிரியைக் குடையென்றெடுத்தவா
 கோபாலனேஓமெனக்
 கூப்பிட்டருரலோசை கேள்விகேட்டோடிவாக்
 கொண்டாட்டமாய்க்களித்துக்
 கோவிந்தனெகொடும் பாவிராவணன்றலையைக்
 கொத்தாகப்பத்துங்கொய்தாய்
 கொண்டனிற்வண்ணனே யிரணியாட்சதனுடைச்
 சூலைமார்கிழித்தவீரா
 மச்சாவதாரா வராகவைபோகா
 ஸ்ரீவைகுந்தவாசகேசா

வரதாபூரீரங்கம் வாழ்பரந்தாமனே
 மார்பில் திருவளர்தேவனே
 மெச்சிடும்ராதையதி மோகனே தேவர்க்கு
 மெய்யான தெய்வநீயே
 வித்துநீமற்றுநீ விண்ணுநீ மண்ணுநீ
 மேலான ஆதிமூலா
 என்றபயமென்றகரி முறையிடக்கராவைநீ
 வென்றதைக்காத்ததேவா
 வீடுவீடாய்நுழைந் துறியடுக்கடுக்கிலே
 வீறுநெய்பாலுண்டவா
 குன்றுமேலேறியே கோலுடன்குடுவையும்
 கொண்டாடுமாடுமேய்த்துக்
 கொங்கைகுடம்போலுள்ள நங்கைமார்மனையெலாங்
 கூசாமலுறவாடுவாய்
 ஆகாதபாவிதிரி யோதனன்கண்ணெதிரி
 லாடைதந்தாள் கவென்று
 அபயகுரல்கேட்டதே யநேகமாயிரங்கோடி
 ஆடைதந்தார்தட்சணம்
 ஓகோவிதென்னதுகில் வளருதப்பாவென
 ஒடுக்கினுன் தற்சாதனன்

ஒருவர்தவறாமலே கொலுவீற்றிருந்தவர்க
 ளொருகும்பலாயெழுந்து
 ஒருமையாலவரு மனதிலே தியானித்து
 ஒதெய்வநீலிகுலி
 உத்தமிபஞ்சாட்சரி பத்தினிமயேஸ்வரி
 உலகமாதாவென்றுமே
 திருமுகம்நோக்கியே தரிசித்துச் செய்குறறநீ
 தேவநீபொறுக்கவென்றார்
 தீமையுளபாவிதிருத ராட்டிரன்மக்களுஞ்
 சித்தங்கலங்கிரினீரார்
 கொங்குமலைகிடுகிடுஎன கொக்கரித்தேவீமன்
 கூறுவான்சபைநடுங்க
 கோதையைக்கொண்டுவந் தவனையிங்கேயந்தக்
 கூற்றனூர்க்கேற்றிவிடுவேன்
 இலக்கந்தொண்ணூற்றொன்ப தானமாபாதகரை
 நானொருவனே கொல்லுவேன்
 நச்சுவமர்செய்தவர்கள் பச்சையுதிர்ந்தாக
 பாநநான்செய்யாதமுன்
 கரத்தாற்சலந்தொட்டுப்புசியனென்றப்பொழுது
 கரேமாய்ச்சபதமிட்டான்

காணையாமருச்சுனன் கர்ணனைக்கொல்லவே
 களரியிற்சபதமிட்டான்
 திறமுடன்நகுலனுஞ் செளபலன்றன்னைநான்
 செகுத்திடெனென்றுரைத்தான்
 சினமுடன்சகுனியைக் கொல்வெனவேதேற்றஞ்
 செய்தான் சகாதேவனும்
 அமார்க்களந்தனில் தூரிய னுருளாதமுன்னர்நா
 னவிழ்த்தகுழன் முடியேனென
 அரிவைதிரௌபதைசொல்ல வருகினிலிருந்தவர்க
 ளஞ்சலியுடன்றுதித்தார்
 நின்முடனந்தகன் நீமகாதேவியென
 நினையாமற்சிறுபாலகர்
 நின்னைஎன் தமயனார் தேவிமச்சினியென்று
 நெறியாகவினையாடினார்
 கண்ணிலாதவனிகைக் கண்டனோபயல்களும்
 கபடற்றபாவிமக்கள்
 காரியாகாரியந் தெரியாதபேய்ப்பிள்ளை
 களை நூறுபெற்றெடுத்தேன்
 எண்ணிமுடியாதபிழை யெத்தனைசெய்தாலுநீ
 யேபொறுத்தருள் திரௌபதாய்

என்குலத்தெய்வமே ஏழைபிள்ளைகளிவர்க
 ளென்பிள்ளையுன்பிள்ளையென்
 றிதவாகசொல்லியே நாடுதந்தேனும்
 திருப்பிடம்போமென்றன்
 இந்தமொழிகேட்டந்த சபைதனிற்சகுனியும்
 மெடுத்தெறிந்தேதுசொல்வான்
 புதுமையிதுதோற்றபேர் போர்செய்வரென்றுமே
 பிதற்றினாற்பிதப்பையாநாம்
 பொருளற்றுபுகழ்ந்து பெட்டிபேழைகளுப்பும்
 சட்டியற்றேதுமற்று
 பதியிழந்தோடும்பராரிபாண்டவர்க்கினி
 பாதினாடளிப்பதேனோ
 பட்டவீடமேபடுங் கெட்டகுடியேகெடுமென்
 பழங்கதைகேட்டதிலையோ
 ததிகெட்டுத்தடுமாறு மதிகெட்டபாண்டவரை
 சட்டைசெய்தாவதென்னோ
 தாரணியைவிட்டவர்க ளாரணியம்போவதே
 தருமமென்றான்சகுனியும்
 தொண்டிடன்போவதேனொருகாலடுக்குமோ
 சொல்லுமென்றான் திரௌபதை

சொன்ன படிசூதாடி தான்கெலித்தார் தருமர்
 துரோணர்முதல்பெரியோரெலாம்
 இன்றுமுதல்பனிரண்டோ டக்கியாதமோராண்
 டிருந்துபின்வாருமென்றார்
 இந்தசொற்கடவாம லீராறுவருடந்
 திரிந்தார்கள்கானகத்தில்
 பார்த்திபனப்போது தவபலத்தால்சுவாமி
 பரமசிவனாரிடத்தில்
 பாரதம்முடிக்கவே பாசுபதாஸ்திரம்
 பாங்குடனளிக்கப்பெற்றுண்
 கூற்றனைப்போலவே பகையாளியாவரையுங்
 கொல்லநாள்பார்த்திருந்தான்
 குற்றமில்லாதுபாஞ் சாலியுத்தமியுடன்
 கூடியேவனந்திரிந்து
 அக்கியாதவாசமவ் விராடபுரத்திலே
 ஐவருமறைந்திருந்தார்
 ஆண்மையுளவீமனாற் கீசகனிற்றந்தபின்
 அவனியெல்லாம்நடுங்கத்
 திக்குவிசயன் மாடுபிடிசண்டைசெய்தபின்
 திருமாலேத்தூதனுப்பத்
 தேசத்திற்பாதிதரவுஞ்சித்தமின்மையால்
 செறியுத்தநாள்வைத்தனர்

பாண்டுமைந்தர்களேழு அக்ரோணிசேனையிற்
பலவந்த அரவானையும்

படைக்குமுன்பலியாக வைத்ததன்பாராசை
பேராசையான தூரியன்

காண்டிபனைவெல்வனென கைதொட்டுக்கர்ணனுங்
கைக்கொத்ததம்பிமாரும்

கணக்காகப்பதினொரு அக்ரோணிசேனையிற்
கனமான பலவான்களும்

அணியணியதாகவே பிரித்து தூரியன்வெள்ளை
யானையைப்பலிகொடுத்தான்

அண்டரண்டங்களோடெண்டிசைகள்செவிடுபட
அடித்தார்கள்ரணபேரிகை

துணையானசுவேதனன் முதனொளையுத்தத்தில்
சுவர்க்கத்துக்கே துவானான்

துளவமணிமாயனே சாரதியதாகவே
சூராதிரூவிசயன்

சண்டப்ரசண்டயுத் தண்டனாய்ச்சமர்செய்து
தருவியன்வெற்றிபெற்றான்

தாரணியில்புகழ்பெற்ற நர்ரணன்கிருபையால்
சதகோடிமனுமாண்டபின்

மண்டலமும்விண்டலமும் மாறவேபத்தானான்
மகாவீஷ்மர் தாம்விழுந்தார்